

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DEN YDERSTE TERMIN

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 303. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137198227872/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Men da vi naaede den sjette Aften, gik det med ét Slag op for mig, at der var Fare paa Færde.

Bent havde tiet. Tiet uafsladelig, lige fra vi satte os. Jeg var sprunget fra det ene Emne til det andet. Bestandig ikke et Ord! Saa tog jeg fat paa at tale om hans sidste Drama. Det plejer at oplive ham. Jeg var netop ved at fortælle, hvad en af mine Bekendte om Formiddagen havde fortalt, at en bekendt Kritiker skulde have ytret, at Bents psykologiske Analyse mindede ham stærkt om Henrik Ibsen ...

Da han pludselig lægger Haanden paa min Skulder og siger:

— Vil Du raffe?

— Hva' siger Du? siger jeg.

— Spille Tærninger?

— Ja, gerne!

— Men det skal være en Gudsdom! hviskede han hemmelighedsfuldt — og den, der taber, skal gaa over og ...

Her krummede han højre Langfinger op bag Tommelen og lod den derpaa svippe løs lige foran Næsen paa mig.

— Men Bent dog, sagde jeg irriteret — hvad Fanden skal de Narrestreger til!

— Bare rolig! tyssede han saa — bare rolig! Og saa smilede og nikkede han og sagde: Kære, gamle Dreng! som om vi ikke havde set hinanden i fem Fjerdingaar.

Men straks efter rejste han sig og gik uden at sige Farvel.

— — — — —

Saa oprandt den niende Aften.

I to Dage havde Manden med Hovedet ikke vist sig. Jeg følte mig umaadelig lettet. Ogsaa min Ven var bleven den gamle igen; kun med en Understrøm af Vemod.

Jeg tror, Gud forlade mig, at han inderst inde savnede Elefanten. Savnede noget at blive irriteret over!

Han var mod Sædvane mødt op før jeg, denne famøse Aften. Jeg havde været nødt til at køre i Sporvogn nemlig, da det var et nederdrægtigt Vejr, Regnen faldt som fra et Styrtebad.

— Er Bent kommen?

— Tjo, siger Overopvarter Casper og betragter min nye